

Adults en acció

Nº 32 Desembre 2011

Associació Zitzània

Opina!

digues-hi la teva!

Explica't!

Fes sentir la teva veu!

Aquest és el teu espai!!

índex

Editorial	3
El cafè	4
L'hora de les emocions	8
L'anècdota de la meua vida	9
Activitats de l'escola	11
Temps de tradicions	16
Racó literari	18
Sota la palmera	20
Associació Zitzània	23

editorial

MÉS AMB MENYS

El fet que una mainadera tingui cura dels fills de les mares que vénen a l'Escola d'Adults (al barri de Can Puiggener) és una realitat des de fa anys. Aquest curs hem hagut de demanar diners per tal de continuar. És important que aquesta experiència, tan positiva, pugui continuar. Al desembre en tornem a parlar. Voleu participar-hi?

GRÀCIES PER LA VOSTRA SOLIDARITAT!!!

GRÀCIES PER PERMETRE QUE 32 MARES JOVES APRENGUIN!!!

GRÀCIES PER AFAVORIR EL CONEIXEMENT INTERCULTURAL!!!

GRÀCIES PER CONTRIBUIR A L'ALFABETITZACIÓ!!!

GRÀCIES PER CONTRIBUIR A L'APRENTATGE DEL CATALÀ!!!

GRÀCIES PER CONTRIBUIR A L'APRENTATGE DE LA INFORMÀTICA!!!

GRÀCIES PER CONTRIBUIR A L'APRENTATGE DEL CASTELLÀ!!!

GRÀCIES PER DONAR OPORTUNITATS A LES DONES!!!

GRÀCIES PER PERMETRE QUE ELS SEUS FILLS TAMBÉ ES RELACIONIN!!!

GRÀCIES PER CREURE EN LES SEVES POSSIBILITATS!!!

GRÀCIES PER AFAVORIR EL SEU CONEIXEMENT DE LA CULTURA DE CATALUNYA !!!

GRÀCIES PER TOT !!!

GRÀCIES FUNDACIÓ FIAS !!!

GRÀCIES AJUNTAMENT DE SABADELL !!!

GRÀCIES ESPAI SACAPI !!!

GRÀCIES ASSOCIACIÓ DE DONES AFRICANES DE CATALUNYA!!!

GRÀCIES CFA CONCÒRDIA!!!

GRÀCIES ZITZÀNIA!!!

Margarita Pérez Costa

El cafè

TOTS PER A UN MÓN MILLOR. 15M: LA RESURRECCIÓ D'UN NOU SISTEMA

Desconfiança, descontentament, indignació i moltes coses més se'n podria dir, del que està passant al món.

El fer dels polítics, l'economia i també la usura que practiquen els bancs han provocat que la població humil protesti per la injustícia que estan provocant.

El moviment del 15M és el resultat de tot el que està passant en els països desenvolupats. La seva protesta i la conducta pacifista estan aconseguint que tots se'n adonin que no tenim els ulls tancats i que necessitem una solució a totes aquestes injustícies; que lluitarem perquè el sistema canviï i que busquem solucions per millorar el viure de la gent treballadora.

Tots hem fet pinya perquè les nostres veus s'escoltin i així poder tenir resultats, per deixar als nostres fills i néts un món on puguin viure sense por i sense incertesa.

Adelina Sillero Rodríguez
Ges II Vespre

LA FAM A LA BANYA D'ÀFRICA

Situada a l'est d'Àfrica, els països que la formen la banya d'Àfrica són: Eritrea, Somàlia, Etiòpia, Djibouti i Kènia. Té gran importància estratègica per diferents motius; un, perquè representa la porta d'entrada i sortida d'importacions i exportacions entre Europa, Orient Mitjà i Àsia a través del Mar Roig, el Canal de Suez i també l'Oceà Índic. D'altra banda, també és estratègic perquè representa una fàcil entrada d'Al-Qaida al continent Àfrica. I també perquè ha estat l'escenari d'un gran desplegament militar mundial per prevenir la pirateria somali, en el qual també ha participat Espanya.

En aquesta zona hi ha hagut diverses crisis alimentàries, però aquest any la situació és dramàtica. Els motius d'aquestes crisis són:

1. Que els països afectat no tenen polítiques de previsió per evitar la manca d'aliments durant les èpoques de sequera.
2. La compra de molts terrenys per part de multinacionals que disminueixen les terres destinades a cultius de subsistència.
3. L'especulació de les borses internacionals sobre el preu del gra i altres aliments. El preu del gra ha augmentat espectacularment, tot i que els productors se'ls paga un preu baix.

En definitiva, les regles perverses del comerç internacional augmenten les diferències entre el primer i el tercer món i impedeixen que aquest últim pugui desenvolupar-se per tal de ser autosuficients.

Ignacio Gallastegui
Ges I vespre

EL HAMBRE EN EL CUERNO DE ÁFRICA: EL DOLOR DE LOS OTROS *"Hunger in the Horn of Africa: 'The Pain of Others' "*

"La violencia, la inseguridad alimentaria y la sequía han hecho que Somalia vuelva a agonizar".

El "hoy por ti y mañana por mí" debe de ser un mandato genético de supervivencia.

Ya ha habido otras hambrunas antes en el mundo. En la de 1980 murieron un millón de personas en Etiopía; y en 1992, fallecieron otras 300.000 en Somalia. Después la comunidad internacional creyó haber superado esos dantescos abismos catastróficos. A mediados de los noventa se desarrolló un alimento terapéutico de fácil uso que, por sólo 40 euros, podía salvar la vida de un niño desnutrido. Y se hizo un calendario para acabar con el hambre mundial. Pero, por desgracia, el horror ha regresado.

'Horror has returned.'

La violencia, la inseguridad alimentaria, la fragilidad social y la sequía han hecho que Somalia vuelva a agonizar.

'On July 20th, famine was officially declared and state of emergency will last at least until 2012.'

El 20 de julio se declaró oficialmente la hambruna, y la emergencia durará por lo menos hasta 2012. Actualmente hay 750.000 personas en riesgo inminente de morir de hambre, en su mayoría niños menores de cinco años. Hay dos millones y medio de desplazados en campos de refugiados y, en todo el Cuerno de África, doce millones de personas gravemente afectadas por la sequía.

La hambruna actual ha estallado tras haberse producido las tres cosechas más grandes de la historia de la Humanidad, sólo un escaso 9% de los niños con desnutrición severa reciben ese alimento terapéutico que, por tan sólo cuarenta euros, les salvaría la vida. ¿No es evidente que no sabemos repartir, gestionar, compartir, ayudar?

'Isn't it obvious that we don't know how to distribute, manage, share, help?'

Resum i extractes, traduïts, en part, d'un article de Rosa Montero publicat a *El País*
<http://www.elpais.com/articulo/portada/dolor/otros/elpepusoeps/2011016elpepspor.19/Tes>

Rosa Mora Vázquez
Anglès Inicial Tarda

¿Y AHORA CÓMO SALIMOS?

Para empezar, situémonos en la actualidad y hagamos un esfuerzo para ver cuál es nuestra situación económica. Las arcas públicas deben miles de millones de euros, más los intereses que se derivan de la deuda.

Primero, hagamos memoria y recordemos los años de bonanza. ¿Quién no pedía una hipoteca y le sumaba a ésta el coche o el viaje al Caribe?

Todo esto consentido por quienes debían de controlar el gasto: el gobierno y los bancos. Todos sabemos el porqué, evidentemente todo esto les reportaba a ellos beneficios económicos.

Ahora nos toca apretarnos el cinturón y esto cuesta, sobre todo cuando quien se lo aprieta es siempre el mismo, al ciudadano de a pie.

Por un lado, nuestros gobiernos nos cierran los CAPs, nos recortan los sueldos, despiden personal sanitario y, por el otro, como contradicción, nuestros dirigentes tienen sueldos astronómicos y el dinero público se gasta en cosas banales que no hacen ningún servicio a la sociedad.

En resumidas cuentas, nos ha tocado bailar con la más fea, como siempre. No está la solución en recortar la educación, la sanidad o los servicios básicos. Tampoco en pagar más impuestos, que ya pagamos muchos, sino más bien en gestionar mejor el dinero público y no estirar más la mano que la manga.

Queda claro pues que son nuestros dirigentes los que nos han metido en este embrollo y son ellos los que nos deben sacar de éste, porque, si no es así, se avecinan tiempos revueltos, tiempos de cambio, tiempos de revolución.

Santiago Bernal García
Accés a la Universitat
Majors de 25 Anys

RETALLADES A LA SANITAT PÚBLICA

El conseller Boi Ruiz va dir en una entrevista a la televisió pública catalana TV3 que les retallades eren necessàries per salvar la sanitat pública, perquè, en cas de no realitzar-les, la sanitat pública es col·lapsaria.

I jo que sóc una treballadora del Parc Taulí em pregunto: ara mateix, l'atenció sanitària no està ja col·lapsada? És molt pitjor ara que abans; les llistes d'espera han augmentat un 24%. Operacions que tenien una mitjana d'espera de sis mesos, ara la tenen de 12 a 18 mesos.

És una vergonya que retallin l'atenció sanitària, la salut de tots nosaltres. Sembla que aquest govern vulgui una sanitat privada, això vol dir que aquí passarà el mateix que als Estats Units: si tens diners tens dret a una sanitat de qualitat i si no en tens et moriràs en una sala d'espera.

SÍ A LA SANITAT PÚBLICA DE QUALITAT. NO A LA SANITAT PRIVADA.

Verónica Cirio
Ges . Matí

LES RETALLADES A LA SANITAT

Estic en contra de les retallades a la sanitat. Crec que és un dels àmbits en el que més s'hauria d'invertir perquè la salut és un tema molt seriós i important.

Penso que els alts càrrecs de sanitat s'han de retallar una mica el sou mentre passem aquests moments de crisi, però que no s'hauria de fer res que perjudiqués la qualitat del sistema. També estic d'acord que coses sense importància es treguin, com per exemple que cada malalt s'hagi de endur les seves pròpies tovalloles, l'aigua i el pa per dinar, això ho trobo normal. Tanmateix, penso que treure quiròfans a la tarda o tancar Centres d'atenció primària, etcètera, fa que no tinguem una sanitat pública de qualitat i que tot es paralitzi. Tindrem una despesa molt més gran a la llarga, ja que deixar aquest malalts que s'han d'operar en llistes d'espera fa que s'hagi de gastar més en medecines, i/o que empitjorin i la seva futura intervenció sigui més complicada i, per tant, més cara.

D'altra banda, el tancament de molts centres d'atenció primària fa que les urgències dels hospitals es col·lapsin encara més per casos que potser no són de vital importància, posposant el tractament de malalts més greus, ja que el personal d'urgències també s'ha reduït.

En conclusió, aquestes retallades comportaran una despesa molt més gran a la llarga, a més d'inseguretats i por per part dels pacients i els treballadors de la sanitat.

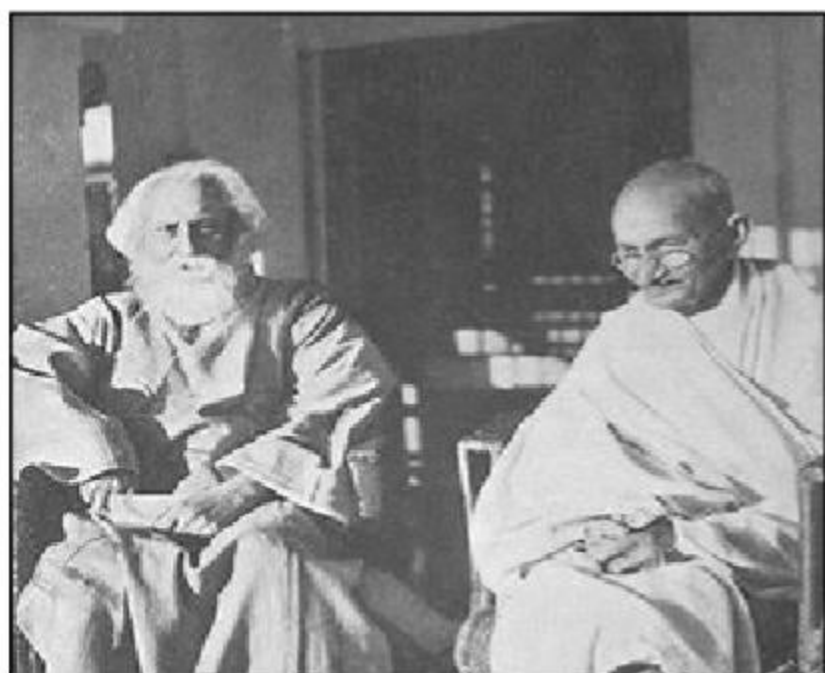
Cristina Lobo Fernández

Ges I Vespre

**PROU RETALLADES!
ELS NOSTRES DRETS
NO ES TOQUEN**

L' hora de les emocions

El poeta bengalí Rabindranath Tagore amb Gandhi el 1940.

TINGUES CURA...

Tingues cura dels teus
Pensaments
Perquè esdevindran
Paraules.

Tingues cura de les teves
Paraules
Perquè esdevindran Actes.

Tingues cura dels teus
Actes
Perquè es tornaran Costum

Tingues cura dels teus
Costums
Perquè forjaran el teu Caràcter

Tingues cura del teu
Caràcter
Perquè traçarà el teu Destí;
I el teu Destí serà la teva
Vida.

Mohandas Karamchand **Ghandi**

L' anècdota de la meva vida

LA GACELA

Estaba en la montaña, era otoño y los árboles tenían las hojas doradas.

Las aguas estaban muy tranquilas. De repente apareció una gacela. Cuál fue mi sorpresa cuando un niño le trajo un ramillete de flores y la gacela se las comió.

Ana Maria Jaime

GALLINAS Y OVEJAS

Antes, cuando estaba en Maruecos, teníamos gallinas y ovejas. Tenían una casa al lado de la nuestra. Cada mañana me levantaba pronto para coger los huevos y darles la comida. Cuando mi padre quería matar alguna de ellas, yo iba a buscarla.

Mohamed Ouhda

Etapa Instrumental III Matí

EL GALLO DE PELEA RAYO

El gallo tenía una casita que yo mismo le construí. Alrededor había muchos árboles, flores y otras casas.

Lo sacaba a entrenar y si se portaba bien le daba una salchicha cruda. Por la mañana muy temprano, sobre la seis siempre me despertaba con su canto. Cantaba muy bien. Se llamaba Rayo. Era de color rojizo y pesaba sobre los cuatro kilos.

Se sentía muy bien en la casa que le construí.

Antonio

Etapa Instrumental III Matí

GWENDOLYNE

¡Hola, amigos!

En la clase de informática nos han dado un folleto en el que nos animan a participar en la revista de la escuela. Yo voy a participar en este apartado de experiencias vividas.

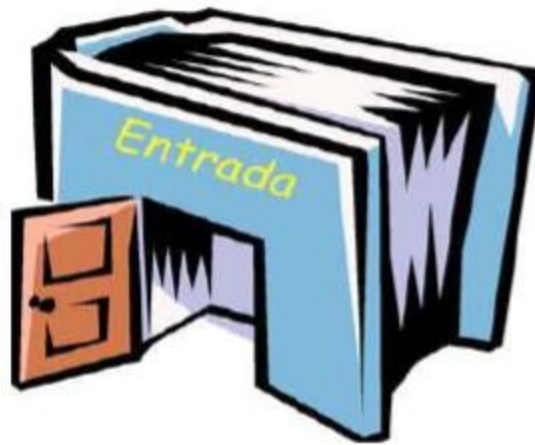
Mi nombre es Antonia Tasies y a los 35 años me detectaron un cáncer de mama. ¿Podéis imaginaros la tragedia que se vivió en mi familia? Yo soy hija única, casada, y en aquel momento ya tenía dos hijos: una niña de 12 años y un niño de 5.

Me operaron el 14 de marzo de 1970. Me extirparon la mama izquierda. Me dieron 86 sesiones de radioterapia en la mama y 15 en los ovarios. Pasé seis años mal, sobre todo los cuatro primeros, pero estaba escrito que tenía que escuchar más veces a Julio Iglesias cantar "Gwendolyne". Aquel año Julio Iglesias participó en el Festival de Eurovisión con esa canción.

Sí amigos, así fue, y hoy estoy, a mis 76 años, aprendiendo informática. Así que si alguna de vosotras está en esta situación, que luche con todas sus fuerzas y... ¡ADELANTE!
UN SALUDO A TOD@S.

Antonia Tasies Moragues
Informàtica Inicial
Can Puiggener

Activitats de l'escola

EL VALOR DE LA EDUCACIÓN EN TIEMPOS DE CRISIS

El pasado 13 de octubre en la Escuela de Adultos, La Concòrdia tuvo lugar una conferencia inaugural que trató sobre el valor de la educación en tiempos de crisis.

La licenciada Carme Martínez-Roca nos dio una conferencia muy amena sobre lo importante que es tener un buen nivel educativo hoy en día, ya que para salir de la crisis se necesita un nuevo modelo productivo y social para la competitividad y el desarrollo sostenible basado en profesionales cualificados.

La ponente habló del valor monetario de la educación, nos dio datos muy interesantes como que cada euro invertido en educación superior supone 3.9 euros de beneficio y que a más nivel educativo los sueldos son más altos. Después nos comentó las cualidades personales que nos aporta la educación: nos ayuda a ser más "empleables", más competitivos, más flexibles, más resistentes, más críticos y perseverantes.

A mí personalmente me gustó mucho la conferencia, ya que me hizo ver lo importante que es una buena educación y llegar a la conclusión de que el GES es necesario pero no suficiente, y si las circunstancias de la vida me lo permiten, no me conformaré con sacarme el GES, poco a poco iré subiendo escalones...

Sonia Serrano
Ges II tarda

CONFERENCIA INAUGURAL DEL CURSO 2011-12

Esta es mi impresión de la Conferencia Inaugural del curso 2011-12:

Magnífica exposición de Carme Martínez-Roca, que ante un tema tan complejo supo resumirlo en bloques de fácil asimilación y de alto contenido humano.

Puso especial énfasis en resaltar los valores del esfuerzo personal en el estudio, de la dedicación y la perseverancia.

Que bueno sería contar desde la infancia y de forma continuada con mensajes como este de ejemplo y estímulo.

Rafael Pavón
Anglès Funcional Tarda

MÉS INDIGNATS

Un bon nombre d'estudiants de l'Escola d'Adults La Concòrdia es van adherir a la vaga d'estudiants i a les seves reivindicacions:

- No retallar el pressupost d'Ensenyament.
- Defensar llocs de treball dignes quan s'acaben els estudis.
- Reclamar que els bancs deixin d'aprofitar-se dels diners públics.

s:

SETMANA DE LA CIÈNCIA
Del 21 al 25 de novembre de 2011

Els mapes

Conferència a càrrec de **Carles Lladó**.

Visites comentades al rellotge de sol

Visites comentades al rellotge de sol i a l'exposició de rellotges, també a càrrec de **Carles Lladó**.

Eines que no necessiten endoll

Exposició organitzada per **GES, Mòdul de Tecnologia**.

Vol, fabricar el teu sabó?

Taller assessorat pel **Departament de Ciències** i per **Margarita Pérez**.

FEM SABÓ

Ingredients:

- 0,5 kg. de sosa càustica
- 3 litres d'oli
- 3 litres d'aigua

Preparació:

- En una galleda de plàstic, es dissol la sosa amb aigua vigilant no tocar-la perquè és molt corrosiva.
- En una altra galleda, s'hi posa l'oli.
- Un cop dissolta la sosa amb l'aigua, s'hi tira oli i es remena la barreja vigorosament amb un pal de fusta.
- Es deixa endurir en una capsa de cartó durant un parell de dies.
- Finalment, es talla a pastilles amb un ganivet.

Notes:

- A la barreja, se li pot afegir *colorant i/o perfum*.
- **Es recomana anar amb màniga llarga, utilitzar guants de plàstic i mascareta per evitar que la sosa cremi a la pell.**
- Si voleu *ampliar la informació*, cerqueu-ne més en aquest enllaç:

CONFERÈNCIA: ELS MAPES

Dins dels actes de la Setmana de la Ciència, els dies 21 i 22 de novembre en Carles Lladó, exprofessor de matemàtiques del centre, va fer una conferència sobre mapes.

Primera part: L'encàrrec del geògraf del rei al segle XVIII

El punt de partida és un mapa d'Alcalá de Júcar del s. XVIII que el conferenciant va incloure al dossier de geometria de l'escola. És un dels molts que, a finals d'aquell segle, el geògraf del rei d'Espanya va demanar a tots els municipis de l'Estat amb la intenció de tenir-ne un panorama complet. El pobre geògraf va rebre mapes de totes menes i es veu que va morir l'any 1805 esgotat per la labor i sense completar-la.

Al llarg de la xerrada, nosaltres també vàrem comprovar les enormes diferències que hi pot haver entre mapes. Per exemple, vàrem observar que la majoria de mapes d'aquell moment són circulars, malgrat que les coordenades no obeeixen a uns criteris estàndards o que els punts cardinals solen representar Orient en el lloc on ara situem el Nord... i, en definitiva, que els mapes poden assemblar-se tant com un ou a una gallina. El senyor Lladó va fer-nos veure que la realització d'un mapa depèn en gran mesura d'aquestes preguntes: QUI L'HA FET?; PER QUÈ?; PER A FER QUÈ? I AMB QUINS MITJANS L'HA ELABORAT? Aquesta diversitat de models de mapes és comparable amb el que li passa sovint a un professor: a la classe rep dels seus alumnes treballs molt diferents, tot i que l'exercici és el mateix per a tothom.

Segona part: Alexandria en els mapes al llarg de la història

El professor Lladó ha estat durant quatre anys vinculat a un grup d'ESO que, com a grup, es deia "Alexandria". Els ha anat enviant cada any diferents treballs sobre mapes en els que figurava la ciutat egípcia. Vàrem compartir la seva experiència i així és com recorrérem la història del mapa.

Vàrem veure, entre d'altres, el primer mapa grec conegut, el "mapa desconegut d'Anaximandre", del s. V a. C.; és un mapa també circular, on veiem Grècia situada al centre del món i on figuren també Àsia, Europa i Lybia (l'actual Àfrica). Després, un esquema del que deuria ser la "probable representació del món d'Herodot"; un esquema molt més quadrat i simètric que els actuals.

Una observació important fou que el vertader primer cartògraf va ser Ptolomeu, de l'Escola d'Alexandria, del s. II a. C. Ptolomeu ordenava els indrets en llistes que qualsevol podia localitzar calculant les coordenades que en donava. L'escola d'Alexandria, però, va quedar en mans dels àrabs, fins el s. XV que no va arribar a Europa. Els mapes medievals d'abans del s. XV seguien, doncs, una tradició totalment diferent i molt més intuïtiva que científica, com vàrem veure en el mapa del Beat de Liebana, on altre cop fou constatable que els mapes depenen dels mitjans que es tenen per fer-los i de qui i per què els fa.

Ja per últim va situar-nos en els mapes actuals i el punt de referència del meridià de Greenwich i el canvi d'ubicació de l'Equador en el lloc actual. El fet de prendre aquest meridià de referència va ser conseqüència de la necessitat de homogeneïtzar els horaris de transport de mercaderies dels països industrialitzats.

Des d'aquí volem agrair al Sr. Lladó la seva participació a la Setmana de la Ciència de l'Escola. Els seus coneixements van aportar-nos una informació valuosa i interessant.

Reconstrucció del mapa del món d'Herodot.
(Segle V a. C.)

SORTIDA AL TORRENT DE COLOBRERS

Divendres, 11 de l'11 del 2011

Els grups de Castellà Inicial i d'Etapa Instrumental de Can Puiggener de Tarda vàrem recórrer el trajecte des del Centre Cívic, passant pel riu Ripoll, fins al Torrent de Colobrers.

Va ser un passeig de tardor molt agradable, durant el qual, les 35 persones que hi vàrem participar, compartírem els sons del riu, dels ocells, de les petjades sobre les fulles seques....

XIV MARATÓ LITERÀRIA

Dijous, 15 de desembre de 2011

Aquest curs el tema de la Marató Literària és "Música i Literatura".

La música es relaciona més amb la poesia que amb la prosa; molts de nosaltres hem conegut abans la cançó que el poema; la lletra ens ha portat al text, a l'autor i a la seva obra, que ens ha seduït i entusiasmats.

Molts creiem que una cançó és l'expressió d'una emoció o d'un sentiment i això... no és literatura?

..I vosaltres, què en penseu?

Temps de Tradicions

LA CASTANYADA

Antigament

Antigament, la castanyada era un àpat familiar dedicat als morts que venia a ser reminiscència dels antics àpats funeraris. Tradicionalment, la castanyada havia tingut un to sever i de culte, que suposava una manifestació del respecte als difunts: sovint s'acabava la vetllada passant el rosari per les seves ànimes.

Un costum divertit

Diuen que a les cases de pagès, els nens posaven una castanya a cada graó de l'escala. A la nit s'agenollaven a cada graó, resaven un paternostre i es menjaven la castanya. Si no ho feien així, es creia que a mitjanit els morts els estirarien els peus al llit.

A l'actualitat

A l'actualitat, la celebració ha pres un aire festiu i les castanyes solen reunir famílies o grups d'amics per fer gatzara. A més de castanyes torrades, es mengen també moniats i panellets i es beu vi dolç.

Els panellets

Els panellets tenen forma de pans molt petits, rodons o allargats, producte de la rebosteria casolana o bé de les pastisseries i fleques, que s'elaboren per a la vigília de Tots Sants.

Aquest costum gastronòmic és hereu d'antics cultes funeraris que consistien a elaborar i portar menjar a les tombes dels difunts. Hi ha tantes maneres de fer panellets com cases, segons el costum i la imaginació familiars, però habitualment es fan amb una massa d'ametlla, de sucre (a vegades, també barrejada amb patata o moniato) que es decora i complementa amb d'altres elements (rovell d'ou, pinyons, trossets d'ametlla, xocolata, coco, fruites confitades, etc.). A les terres lleidatanes, els anomenen "migetes".

ELS DIFUNTS AL PARAGUAI

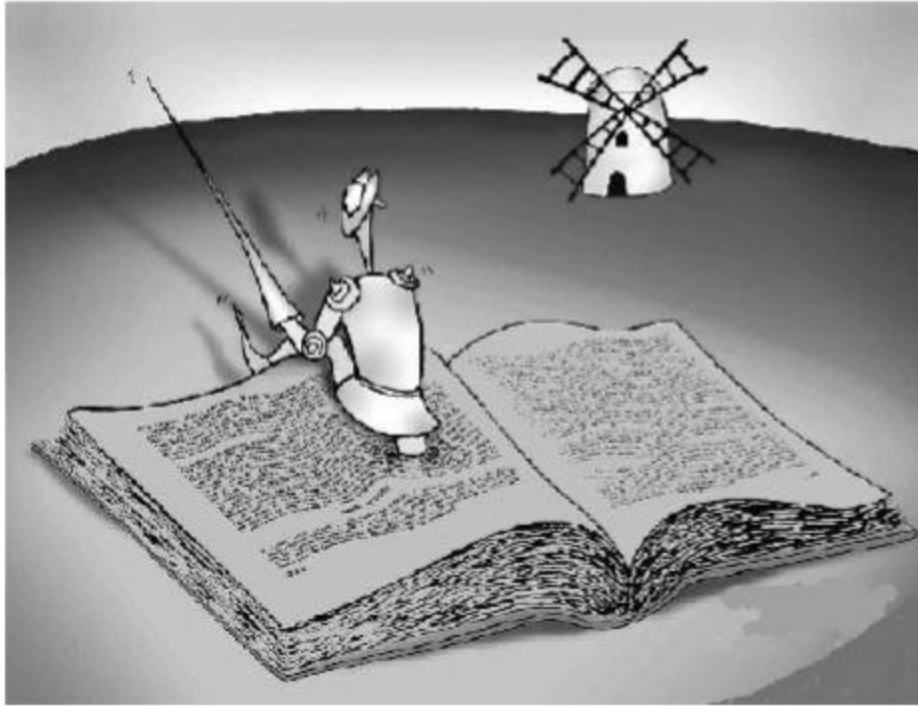
Al Paraguai també es recorda als difunts l'1 de novembre, anant als cementiris, i es porten flors a les tombes.

Però també s'hi va tots els dilluns, a visitar la gent gran, i els dissabtes, els nens, a les tres de la tarda.

Es recorden també cada sis mesos, amb una pregària de nou dies (una novena). Per tant, es fa el mateix al cap de l'any, i fins que els familiars vulguin.

Isabel Lugo González
Català Inicial Tarda
Can Puiggener

Racó Literari lete

UN CLARO AMANECER...

Un claro amanecer, en una aldea de casas blancas en lo alto de la montaña. Al pie de ella, había un molino de agua y pasaba un riachuelo, con sus aguas cristalinas. A lo largo del río, en la ribera llena de verde hierba, se alineaban chopos y álamos. Enfrente del molino, en una morera habitaba un ruiseñor que nos despertaba con su dulce cantar.

En mi casa, en un corral había gallinas. Las gallinas mininas (gallinas muy pequeñas) sacaban pollitos. Se ponían siempre cluecas. Mi madre les daba en una tacita sopas de pan con vino. La cresta se les ponía muy roja y caminaban raro de un lado para otro: estaban un poco borrachitas.

Carmen Martínez
Etapa Instrumental III Matí

EL OTOÑO

El otoño ya está aquí
ya empieza a hacer frío.
El verano tuvo su fin
y ya buscamos el abrigo.

Ya son más cortos los días,
es un tiempo variable,
las flores descoloridas
y desnudos están los árboles.

Es tiempo de moniatos,
de castañas y *panellets*,
de tomar el sol un rato,
de membrillos y moscatel.

Tristes están los pajarillos,
las flores están marchitadas
y en la escuela los chiquillos
preparan la Castañada.

La gente sale al campo
porque es tiempo de *bolets*.
Has de ir con mucho tacto
porque hay malos de comer.

Siempre ocurren desgracias
porque los hay despistados.
Los tienen que llevar a urgencias
porque se comen los malos.

Que esto nunca suceda
pido a Dios de corazón
y sin dolor y sin pena
entremos en otra estación.

José Rueda
Informàtica
Can Puiggener

Sota la palmera

AVATAR

La pel·lícula que més m'ha agradat ha estat Avatar, la primera en utilitzar un nou sistema de la tecnologia 3D.

La història és bona i enganxa; mentre la vas veient te n'adones que el més important a la vida és la naturalesa. Més que els diners, són importants l'aigua, la terra, el sol, els animals i, sobretot, les persones que valen la pena.

Hi ha un gran desplegament tècnic d'efectes especials, amb una animació de rostres, paisatges i fauna fins ara mai vistos.

Té la gran capacitat de sorprendre i meravellar, cosa molt difícil en els temps que som, que ja res ens sorprèn.

La pel·lícula ens fa saber valorar la naturalesa per sobre de la vanitat humana de continuar explotant les seves riqueses. Hem d'evitar espoliar-la per la cobdícia d'uns quants.

Però la realitat és diferent. Des que l'home camina dret porta el conflicte a la sang: si no és per religió és per política, si no és per una cosa és per una altra, i pensar el contrari és infantil i no gaire basat en la realitat.

Virtudes Bermúdez

LA MÚSICA DEL VIENTO

He llegit un llibre de Jordi Serra i Fabra que es titula *La música del viento*. Jo l'he llegit en castellà, no sé si hi ha edició en català. A mi m'ha agradat moltíssim.

Parla de l'Albert, un periodista membre de moltes ONGs, que ha viatjat per molts països. Un matí estava escrivint un article per a la revista en la qual treballava quan va rebre una trucada del seu cosí Martí.

Martí acabava de tornar de les seves vacances a l'Índia. Li va dir que havia de parlar amb ell perquè a l'Índia havia passat "alguna cosa", que anés a sopar a casa seva aquella mateixa nit.

L'Albert hi va anar amb la seva dona, ja que s'havia quedat molt intrigat. La dona del seu cosí els va explicar breument què li havia semblat l'Índia i totes les coses que s'havia comprat i els va ensenyar una catifa petita. La catifa va estar present tot el sopar.

Després de sopar el cosí va mostrar un tros de paper de diari amb unes paraules escrites en anglès. El va donar a l'Albert, qui, llegint-lo en veu alta, l'anava traduint. La nota deia: "Auxili. Ajuda, si us plau. Som esclaus. Llibertat. Iqbal".

El cosí li va dir que l'havien trobat amagada dins de la costura de la catifa i que no sabia què pensar: si això era una broma o si de veritat hi havia algú que estigués en aquelles condicions.

L'Albert va començar a investigar una mica i va marxar a l'Índia per buscar a l'Iqbal. Buscant i buscant, va trobar una botiga amb fabricació pròpia, li van ensenyar el taller i va veure nens treballant. Se'n va anar dient que tornaria per fer la comanda de catifes.

Sí que va tornar, però quan van tancar la botiga, s'hi va ficar sense que ningú no el veiés i va començar a cridar el nom de l'Iqbal i va dir als nens que ell havia vingut per ajudar-los. Va ser llavors quan una nena va dir que l'Iqbal feia un any que havia mort i que tenia dotze anys.

L'Albert va preguntar com havia mort, i la nena va dir, que l'havien matat els amos com a càstig, perquè s'havia rebel·lat formant un sindicat per demanar llibertat i diners pel treball. L'Albert va rescatar els nens, però, desgraciadament, per a l'Iqbal va ser massa tard.

Aquesta història no és real, però, l'Iqbal sí que va existir. El seu pare el va vendre a un fabricant de catifes i el van assassinar impunement l'any 1995. Encara queden al món molts nens com ell.

Elisabet Alcalà
GES I Vespre

“HAY QUE REINVENTAR LA FORMA DE PELEAR PERO JAMÁS DEJAR DE PELEAR”. Paulo FREIRE

Plou sobre Barcelona. La pluja em convida a la reflexió i què millor que guiar-la llegint al gran pedagog Paulo Freire.

Freire entén que parlar d'educació implica parlar d'història, de política, d'esperança i de lluita.

Rellegint el seu **Grito manso** (1) no puc deixar de compartir amb vosaltres tres de les seves sàvies reflexions, que espero que us animin, com m'han fet a mi, i que us convidin a una lectura acurada i tranquil·la de la seva obra.

*“Lo fundamental es saber que la lucha no se acabó, no se acaba; que, por ser histórica, cambia la manera de presentarse y de hacerse, y por eso tiene que ser reinventada en función de las circunstancias históricas y sociales. (...) **Hay que reinventar la forma de pelar pero jamás dejar de pelear.**”*

*“Con respecto a la dupla esperanza /desesperanza es bueno recordar que la historia no empieza ni termina con nosotros. Creo que es necesario ser más humildes en relación con nuestra tarea histórica individual. Claro que si me considero un líder, si creo que a mí personalmente me cabe la misión de transformar el mundo, puedo caer en la desesperanza. Pero si humildemente sé que soy uno entre miles, que la historia no se acaba con mi muerte o con mi generación, sino que sigue, entonces comprenderé que **lo mínimo que pueda hacer siempre resultará útil.**”*

*“Si nosotros conseguimos convencer a los jóvenes de que la **realidad**, por difícil que sea, **puede ser transformada**, estaremos cumpliendo una de las tareas históricas del momento. (...) La historia es un proceso. Si nosotros hacemos nuestra parte, contribuiremos a la lucha de la generación siguiente. Aun cuando en ciertos momentos uno pueda sentirse cansado, aun cuando uno pueda pensar que su tiempo de lucha pasó, **no tiene derecho a desistir de la lucha. Lo que uno sí tiene derecho es a descansar un día.**”*

Gràcies a tots i a totes els que lluiteu cada dia per a un món millor!

Marta Ferrer Puente

Associació Zitzània

L'HORA DEL TE

El passat dimecres dia 9 de novembre es va dur a terme la primera sessió del projecte "L'hora del te" a les aules de Can Puiggener. Hi van participar diversos alumnes de llengües d'acollida i de GES de l'escola, així com professores, voluntaris i la presidenta de l'Associació Zitzània.

Durant l'activitat es va reflexionar en petits grups sobre la importància de l'escola, els valors que transmet, els avantatges que comporta en relació a la feina, al barri, a la família i a nivell personal com a dona.

Posteriorment es van posar en comú les idees resultants i de manera participativa es va arribar a un consens.

Amb tot això, la valoració d'aquesta primera sessió és positiva, ja que es van treballar alguns conceptes com la interculturalitat, l'educació i la importància de l'escola, entre d'altres.

Està previst que durant el curs es realitzin més sessions en què es tractaran altres temes d'interès general.

Anna González
Ariadna Díaz
Mònica Padró

Zitzània

CONCORDIA
ESCOLA D'ADULTS